

Sygnatura akt III U 1119/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 16-04-2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 16-04-2015 r. w Koninie

sprawy **B. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania **B. P.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 4-11-2014r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje B. P. prawo do świadczenia przedemerytalnego, począwszy od następnego dnia po dniu złożenia wniosku tj. od dnia 18-10-2014r.

Sygnatura akt III U 1119/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4.11.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił B. P. prawa do świadczenia przedemerytalnego. Po przywołaniu treści art. 2 ust. 1 pkt 4 oraz art. 2 ust. 3 ustawy z 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U.2004.120.1252) organ rentowy podał, że wnioskodawczyni pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy w okresie od 6.10.2005 r. do 28.02.2014 r. i zarejestrowała się jako osoba bezrobotna po upływie 30 dni od ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy tj. dopiero w dniu 7.04.2014 r. Tym samym nie został spełniony jeden z koniecznych warunków przyznania świadczenia przedemerytalnego.

Odwołanie od decyzji złożyła B. P. wskazując, że jako osoba oczekująca na zakończenie postępowania w sprawie przyznania jej dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy zarejestrowała się w dniu 7.04.2014 r. w Powiatowym (...) w S. aby móc korzystać z opieki zdrowotnej, gdyż decyzja odmawiająca przyznania prawa do renty została wydana w dniu 11.04.2014 r. i obawiała się, aby nie zarejestrować się za późno. W trakcie oczekiwania na świadczenie przedemerytalne dowiadywała się kiedy powinna zgłosić się do ZUS i uzyskała odpowiedź, że powinna czekać do dnia 17.10.2014 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

B. P. urodziła się (...) Posiada okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie 30 lat, 2 miesiące i 19 dni. Decyzją z dnia 8.02.2006 r. (znak : (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał B. P. od dnia 6.10.2005 r. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy - ostatnio do dnia 28.02.2014 r. W dniu 19.02.2014 r. odwołująca zgłosiła wniosek o przyznanie prawa do dalszej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 26.03.2014 r. orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS B. P. nie została uznana za osobę niezdolną do pracy. Jeszcze w czasie trwającego postępowania przed organem rentowym, B. P. w dniu 7.04.2014 r. udała się do Powiatowego (...) w S. celem zarejestrowania się jako osoba bezrobotna, gdyż mając na uwadze wyjazd do sanatorium nie chciała zostać pozbawiona ubezpieczenia zdrowotnego, a nie miała jeszcze wówczas decyzji organu rentowego w przedmiocie przyznania jej dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W dniu 11.04.2014 r. organ rentowy wydał decyzję (znak : (...)) odmawiającej przyznania B. P. prawa do dalszej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Powyższą decyzję B. P. otrzymała w dniu 16.04.2014 r. i następnego dnia przedstawiła ją w urzędzie pracy. Otrzymała informację, że w chwili obecnej ma przyznany na okres 6 miesięcy zasiłek chorobowy i powinna zwrócić się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 17.10.2014 r. celem otrzymania świadczenia przedemerytalnego.

W dniu 17.10.2014 r. B. P. złożyła do organu rentowego wniosek o świadczenie przedemerytalne. W toku postępowania wyjaśniającego organ rentowy otrzymał od Powiatowego (...)w S. informację, że B. P. zarejestrowała się jako osoba bezrobotna w dniu 7.04.2014 r. i pobierała zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 15.04.2014 r. do 17.10.2014 r. Na podstawie powyższych informacji organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję odmawiającą przyznania odwołującej świadczenia przedemerytalnego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS oraz zeznań odwołującej B. P..

Wartość dowodowa dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony. Zeznania odwołującej Sąd uznał jako szczerze i przekonujące i zgodne z dokumentami znajdującymi się w aktach organu rentowego.

Przedmiotem sporu było uprawnienie B. P. do świadczenia przedemerytalnego. Zasady jego przyznawania określa ustawa z 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U.2004.120.1252). W art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy wskazuje się, że prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Natomiast zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W kontekście powyższych przepisów okolicznościami bezspornymi było pobieranie przez odwołującą przez okres ponad 5 lat renty z tytułu niezdolności do pracy, posiadanie przez nią wieku powyżej 55 lat oraz legitymowania się

ponad 20-letnim okresem uprawniającym do emerytury. Spór natomiast dotyczył zachowania przez odwołującą terminu 30 dni do zarejestrowania się w urzędzie pracy. Art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy wskazuje, że bieg tego terminu należy liczyć od dnia „ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy”. Sformułowanie to należy łączyć z treścią art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), zgodnie z którym prawo do świadczeń uzależnionych od okresowej niezdolności do pracy ustaje z upływem okresu, na jaki to świadczenie przyznano.

W orzecznictwie wskazuje się, że racjonalna wykładnia pojęcia „ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy” skłania do powiązania tej przesłanki z ustalonym w ustawie emerytalnej porządkiem dochodzenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Oznacza to, że w sytuacji, gdy ubezpieczony nie wystąpi o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres, dzień ustania prawa do renty jest tożsamy z upływem okresu, na jaki przyznano to świadczenie (zgodnie z cytowanym art. 102 ust. 1 ustawy emerytalnej). Jeżeli natomiast wnioskodawca uruchomi tryb zmierzający do przyznania świadczenia na dalszy okres, to dzień ustania prawa do renty nie nastąpi – będzie tak w sytuacji wydania pozytywnej decyzji rentowej – albo będzie nim data uprawnomocnienia się negatywnej decyzji organu rentowego w przedmiocie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 23.09.2014 r., II UK 562/13, Lex nr 1541255, wyrok SN z 13.09.2013 r., I UK 67/13, OSNP 2014/11/162). Z powyższym stanowiskiem koresponduje oficjalna wykładnia art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych organu rentowego umieszczona na stronach internetowych zakładu, w której wskazuje się, że w przypadku zgłoszenia – nie później niż w miesiącu, od którego ustało prawo do okresowej renty z tytułu niezdolności do pracy – wniosku o ponowne ustalenie prawa do tej renty warunek zachowania 30-dniowego terminu na zarejestrowanie się we właściwym urzędzie pracy jest spełniony także wówczas, gdy osoba, która utraciła prawo do renty rejestruje się w tym urzędzie

w ciągu 30 dni od wydania decyzji odmawiającej jej przyznania renty na dalszy okres. Organ rentowy niezasadnie uznał, że w przypadku odwołującej termin 30 dni należy liczyć od 28.02.2014 r., gdyż w tym okresie toczyło się postępowanie w przedmiocie przyznania odwołującej prawa do świadczenia rentowego na dalszy okres, a zatem w jej sytuacji powyższy termin rozpoczął swój bieg dopiero po otrzymaniu decyzji odmawiającej przyznania prawa do renty, a więc po dniu 11.04.2014 r. W tym okresie odwołująca miała już status osoby bezrobotnej i sztucznym rozwiązaniem byłoby,

aby odwołująca miała zrezygnować z bycia osobą bezrobotną, aby zarejestrować się dopiero z chwilą otrzymania decyzji negatywnej w przedmiocie przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Warunkiem uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego jest zachowanie przewidzianego terminu do dokonania rejestracji w urzędzie pracy i zachowanie odwołującej nie było w żadnej mierze sprzeczne z celem powyższego unormowania. Odwołująca przekonująco wyjaśniła, że uczyniła to aby nie przegapić terminu w związku z wyjazdem do sanatorium. W związku z negatywną dla niej opinią lekarza orzecznika ZUS, który nie stwierdził u niej stanu niezdolności do pracy była świadoma, że orzeczenie to będzie stanowiło faktyczną podstawę wydania przez organ rentowy decyzji odmawiającej jej przyznania prawa do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy. Po otrzymaniu decyzji odmownej odwołująca orientowała się w jaki sposób rzutuje to na możliwość otrzymania przez nią świadczenia przedemerytalnego i uzyskała informacje, że wystarczającym jest oczekiwanie na upływ 6 miesięcy, po których powinna zgłosić się ze stosownym wnioskiem do organu rentowego. Odwołująca postąpiła w zaufaniu do osób co do których zasadnie mogła oczekiwać, iż przekazują jej wiarygodne informacje i w ocenie Sądu nie powinna ona ponosić negatywnych skutków zastosowania się do nich. Niekwestionowaną okolicznością było spełnienie przez odwołującą pozostałych przesłanek z art. 2 ust. 1 pkt 4 a także w art. 3 ust. 3 powyższej ustawy co oznacza, że odwołującej przysługuje prawo do świadczenia przedemerytalnego.

Powyższe skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji na podstawie art. 447¹⁴ § 2 k.p.c. i przyznaniem B. P. prawa do świadczenia przedemerytalnego od dnia następnego po dniu złożenia wniosku tj. od 18.10.2014 r. zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.